

ПРВА САБОРНА ПОСЛАНИЦА СВЕТОГА АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

Од Петра, апостола Исуса Христа, избранијем дошљацима, расијанијем по Понту, Галагији, Кападокији, Азији и Витинији;

2. По провиђењу Бога оца, светињом Духа *Апокалипсисе* у послушане и крвљу његове крви Исуса Христа: да вам се умножи благодат и мир.

3. Благодисловен Бог и отац Господа нашега Исуса Христа, који нас по великој милости својој прероди за жив над васкрсенијем Исуса Христа из мртвијех;

4. За наслѣдство непронађљиво, које не ће иструхнути ни увенути, сачувано на небесима за вас.

5. Које је сила Божија вјером сачувала за спасеније, приправљено да се јави у пошљедне вријеме;

6. Којему рађујте се, премда сте сада мало (да је је потребно) жалосни у различитијем напастима,

7. Да се кушање ваше вјере много вредније од злата пронађљивог које се куша огњем нађе на хвалу и част и славу, кад се покаже Исус Христос;

8. Којег не видајући но вјерујући га рађујете се радошћу неисказаном и прослављеном.

9. Примлајући крај своје вјере, спасеније душама.

10. Које спасеније тражите и испитиваше за пророци, који за вашу благодат прореконсе;

11. Испитујући у какво или у које вријеме јављаше Дух Христов у њима, напријед свједочећи за Христове мукe и за славу по томе;

12. Којима се откри да не самијем себи него нама служажу овјером што повједаше језаније посланијем с неба Духом светијем, у које анђели желе завити.

13. За то, љубавни, запретнувши бера својегата ума будите гријешни, и за цијело се надајте благодати која ће вам се принијети кад дође Исус Христос.

14. Као послушна Ајена, не видајући се по пријем жељама у својегу незнању,

15. Него по смену који вас је позвао, и ви будите свети у смену живљења.

16. Јер је писано: будите свети, јер сам ја свет.

17. И ако зовете оцем онога, који не гмсајући ко је ко, суди свакоме по Ајели, провадите вријеме својегу живљења са страхом,

18. Знајући да се пронађљивјем срећом или злагом не испунисте из сујетнога својег живљења, које сте видјели од отаца;

19. Него скупотијеном краљу Христа, као безазлена и пречиста јагњета;

20. Који је одређен још прије постављена вас рад,

21. Који кроз њега вјерујете Бога који га подиже из мртвијех, и даде му славу, да би ваша вјера и надање била у Бога.

22. Душе своје очистиши у послушавшу истине Духом за братољубље недволочно, од чиста срца љубите добро један другога,

23. Као прерођени не од сјемена које је трухве, него од оног које не трухне, ријечу живог Бога, која остаје до вијека.

24. Јер је свако тијело као трава, и свака слава човјечија као цвијет травни: осуши се трава, и цвијет безин отпада;

25. Али ријеч Господња остаје до вијека. А ово је ријеч што је објављена међу вама.

ГЛАВА 2.

Обаците дакле сваку пакост и сваку пријевару и лицемерије и завист и сва опаданја,

2. И будите жељни разумнога и правог мајјика, као новорођена Ајена, да о њему узрастете за спасеније;

3. Јер окуисте да је благ Господ.

4. Кад дођете к њему, као камену живу, који је, истина, од људи обачен, али од Бога изабран и прибран:

И ви као живо камење зидајте се у кулу духовну и свештенство свето, да се приноси приноси духовни, који су Богу повољни, кроз Исуса Христа.

6. Јер у писму стоји напјасано: ево мећем у Сиону камен крајегулаан избрани и скупотијени; и ко њега вјерује не ће се постијети.

7. Вама дакле који вјерујете част је; а ониа који се прогиве камен који обацаше зидајући он поста глава од угла, и камен спотицања и стијена слабовни:

8. На који се и спотичу који се протине ријечи, на што су и одређени.

9. А ви сте избрани род, царско свештенство, свети народ, народ добитга, да обавите добродјетели онога који вас дозва из таме к чудному видјелу својем;

10. Који некад не бијаше народ, а сад сте народ Божиј; који не бијаше помилосан, а сад сте помилосани.

11. Љубазни молим вас, као дошљаци и госте, да се чувате од тјелесних јех жеља, које војују на душу.

12. А владајте се добро међу незнабошцима, да би за оно за што вас опадају као злочинце, видјениши *ваша* добра Ајела, хвалили Бога у дан похочења.

13. Будите дакле покорни свакој власти човјечној. Господа ради: ако цару, као господару;

14. Ако ли кнезовима, као његовијем посланицима за освету злочинцима, а за хвалу добротворима.

15. Јер је тако воља Божија да добријем Ајелима задржавате незнање безумијех људи.

16. Као слободни, а не као да бисте имали слободу за покривач пакости, него као слуге Божије.

17. Поштујте свакога: браћу љубите, Бога се бојте, цара поштујте.

18. Слауте! будите покорни са свакијем страхом господарима не само до брина и кроткости него и злима.

19. Јер је ово угодно пред Богом ако Бога ради поднесе ко жалости, страдајући на правди.

20. Јер каква је хвала ако за кривцу мукe трпите? Него ако добро чинећи мукe трпите, ово је угодно пред Богом.

21. Јер сте на то и позвани, јер и

Христос пострада за нас, и нама оста- ви углед да идемо његовијем трагом;

22. Који гријеха не учини, ништа се нађе пријевара у устима његовијем;

23. Који не посва кад га посваше; не пријети кад страда, него се ослањаше на онога који право суди;

24. Који гријехе наше сам изнесе на тјелу својему на дрво, да за гријехе умремо, и за правду живимо; којег се разум испиједисте.

25. Јер бијаше као изгубљене овце, које немају пастира; но сад се обрати- сте и пастиру и владци душа својијех.

ГЛАВА 3.

А тако и ви жене будите покорне својем мужевима, да ако који и не вјерују ријечи женскијем живљењем без ријечи да се добију,

2. Кад виде чисто живљење ваше са страхом;

3. Ваша љепота да не буде споља у платењу косе, и у удараву злата, и облачеву хаљина;

4. Него у тајноме човјеку срца, у једнакости вротота и такота духа, што је пред Богом многоцјено.

5. Јер се тако некад украсаваху и свете жене, које се уздаху у Бога и покораваху се својијем мужевима,

6. Као што Сара слушаше Авраама, и знаше га господаром; које сте ви кћери постале, ако чините добро, и не бојите се никаквога страха.

7. Тако и ви мужеви живите са својијем женама по разуму, и поштујте их као слабији женски суд, и као стнашљаднице благодати живота, да се не смету молитве ваше.

8. А најпослије будите сви сложни, жалостиви, братољубиви, милостиви, понизни;

9. Не враћајте зла за зло, ни повесе за повску; него на супрот благослајте, знајући да сте на то позвани да наследите благослов.

10. Јер који је рад да живи и да види дане добре, нека задржи језик свој од зла, и усне своје, да не говоре пријеваре;

11. Нена се уклони од зла, и нека учини добро; нека тражи мира и нека се Аржи њега.

12. Јер очи Господње *гледају* на пра-

веднице, и уни његове на молитву вашу; а лице Господње на оне који зло чине да их истрјеби са земље.

13. И ко може нама наудити ако узидете за добром?

14. Но ако и страдате правде ради, блажени сте. Али страха њихова не бојте се, него се плашите;

15. Него Господа Бога светите у срцима својим. А будите свагда готови на одговор свакоме који вас зашита за ваше надење.

16. С кроткошћу и страхом имајте добу савјест; да ако вас опадну за што каде злочине да се постиде они што куде ваше добро живљење по Христу.

17. Јер је боље, ако хоће воља Божија, да страдате добро чинећи, него ли зло чинећи.

18. Јер и Христос један пут за грехе наше пострада, праведник за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен, истина, бивши тијелом, но оживљени Духом;

19. Којиме спашавши проповиједа и духовима који су у тамници,

20. Који некад не хтјеше да слушају кад их очекиваше Божије триљење у вријеме Нојево, кад се грађаше ковчег, у коме мало, то јест осам душа, остаде од воде.

21. За спомен тога и нас сад спасава крштење, али не правде тјелесне нечистоте, него обећање добре савјести Богу, васкрсенијем Исуса Христа.

22. Који је с десне стране Богу, отишавши на небо, и слушају га анђели и власти и силе.

ГЛАВА 4.

Кад дакле Христос пострада за нас тијелом, и ви се том мисли наоружајте: јер који пострада тијелом, престаје од грјеха,

2. Да остаде вријеме живота у тијелу не живи више жељама човјечијим, него вољи Божијој.

3. Јер је доста што смо пропашне вријеме живота провели по вољи незнабожанској, живјећи у нечистотама, у језу и боготрошкјем незнабоштвима.

4. За то се чуђе што ви не трните с њима у то исто нетредно живљење, и худе на вас.

2. Пасите стадо Божије, које вам је парник ваш, њаво, као лав ричући ходо, и надгледајте га, не силно.

3. За то се и мртвина проповиједа јевашеље, да приме суд по чоњеку тијелом а по Богу да живе духом.

4. А свему се крај приближи. Будите дакле мудри и тријезни у молитвама.

5. А прије свега имајте непрестану љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво грјеха.

6. Будите гостољубиви међу собом без мржњања;

7. И служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри пристави различне благодати Божије.

8. Ако ко говори, нека говори као ријечи Божије; ако ко служи, нека служи као по моћи коју Бог даје: да се у свачему слави Бог кроз Исуса Христа, коме је слава и државна на вјек вјека. Амин.

9. Љубазни! не чујте се врућни као да вам се догађа за кушање ваше, с Христом, да бисте, и кад се јави слава његова, имали радост и весеље.

10. Ако бивате уморени за име Христово, благо вама! јер Дух славе и Бога почита на вама: они дакле хуле вањ, а ви га прослављате.

11. Само да не пострада који од вас као крвник, или као дупец, или као злочинец, или као онај који се мијепа у туђе послове;

12. А ако ли као Хришћанин, нека се не стиди, већ нека слави Бога у овом догађају.

13. Јер је вријеме да се почне суд од куће Божије; ако ли се најприје од вас почне, какав ће бити пошљедак онима што се противе Божијему јевашељу?

14. И кад се праведник једна спасе, безбожник и грјешник гдје ће се јевити?

15. За то и који страдају по вољи Божијој нека му као вјерноме творцу предаду душе своје у добријем дјелима.

ГЛАВА 5.

Старјешине које су међу вама молим који сам и сам старјешина и сједок Христова страдања, и имам дјела у слави која ће се јавити:

3. Тако ви млади слушајте старјешине: а сви се слушајте међу собом, и стидите понизност; јер се Бог поноситима супроти, а пониженима даје благодат.

4. Понизите се дакле под силу руку Божију, да вас повиси кад дође вријеме.

5. Све своје бриге баците нањ, јер се он брине за вас.

6. Будите тријезни и пазите, јер су својијех грјеха.

7. За то, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор угврдите; јер чинећи ово не ћете погрјешити никад;

8. Јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега и спаса Исуса Христа.

9. За то се не ћу олађенији опоминати вам једнако ово, ако и знате и уврђени сте у овој истини;

10. Јер мислим да је право догле сам год у овом тијелу да вас будим опоминивањем,

11. Знајући да ћу скоро тијело своје одбацити као што ми каза и Господ наш Исус Христос.

12. А трудну се свакојако да се и по разстанку мојему можете опоминати овога:

13. Јер вам не показасмо следе и доласка Господа нашега Исуса Христа по приповијеткама мјудо измишљенијем, него смо сами видјели славу његову.

14. Јер он прими од Бога оца част

ДРУГА САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

Од Симона Петра, сауге и апостола Исуса Христа, онима што су примили с нама једну часну вјеру у правди Бога нашега и спаса Исуса Христа:

2. Благодат и мир да вам се умножи познавањем Бога и Христа Исуса Господа нашега.

3. Будући да су нам све Божанствене и побожности, дароване познањем онога који нас позва славом и добродјетелу,

4. Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате дјела у Божијој природи, ако учнете од тјелеснијех жеља овога свијета.

5. И на само ово окрените све старање своје да покажете у вјери својој добродјетелу, а у добродјетели разум,

6. А у разуму уздржање, а у уздржању триљење, а у триљењу побожност, а у побожности братољубље, а у братољубљу љубост.

7. Јер кад је ово у вама, и мнози се, не ће вас оставити лице не ни без плаода у познању Господа нашега Исуса Христа.

8. Јер он прими од Бога оца част

9. А ко нема овога слијеп је, и пица заборавивши очистијене од старјих својијех грјеха.

10. За то, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор угврдите; јер чинећи ово не ћете погрјешити никад;

11. Јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега и спаса Исуса Христа.

12. За то се не ћу олађенији опоминати вам једнако ово, ако и знате и уврђени сте у овој истини;

13. Јер мислим да је право догле сам год у овом тијелу да вас будим опоминивањем,

14. Знајући да ћу скоро тијело своје одбацити као што ми каза и Господ наш Исус Христос.

15. А трудну се свакојако да се и по разстанку мојему можете опоминати овога:

16. Јер вам не показасмо следе и доласка Господа нашега Исуса Христа по приповијеткама мјудо измишљенијем, него смо сами видјели славу његову.

17. Јер он прими од Бога оца част